

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 88/2022
24.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Милене Рашић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због по једног кривичног дела давање лажног исказа из члана 335. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Драгана Живковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Мионици К 21/21 од 24.06.2021. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 148/21 од 02.11.2021. године, у седници већа одржаној дана 24.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Драгана Живковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Мионици К 21/21 од 24.06.2021. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 148/21 од 02.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мионици К 21/21 од 24.06.2021. године окривљени АА и ББ оглашени су кривим због по једног кривичног дела давање лажног исказа из члана 335. став 1. Кривичног законика па су осуђени на казне затвора у трајању од по 3 (три) месеца, које ће издржати по правноснажности пресуде.

Истом пресудом, обавезани су окривљени да на име паушала плате износ од по 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Кж1 148/21 од 02.11.2021. године, делимичним уважавањем жалбе браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Милана Мијаиловића, преиначена је првостепена пресуда, у погледу одлуке о кривичној санкцији, па су окривљенима АА и ББ, за по једно кривично дело давање лажног исказа из члана 335. став 1. Кривичног законика, за која су првостепеном пресудом оглашени кривим, изречене условне осуде, којим су им утврђене казне затвора у трајању од по 3 (три) месеца, које се неће извршити уколико окривљени за време проверавања у трајању од 1 (једне) године од дана правноснажности пресуде, не учине ново кривично дело, док је у преосталом делу, жалба браниоца окривљених одбијена као неоснована и првостепена пресуда, у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Драган Живковић, због повреде члана 440. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети

захтев као основан и укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је донео одлуку као у изреци, налазећи да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је, да због повреда овог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим – другостепеним судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Бранилац окривљених као разлог подношења захтева за заштиту законитости, наводи одредбе члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП, које су општег карактера и прописују оквирно разлоге за подношење захтева за заштиту законитости. Ове одредбе бранилац окривљених конкретизује истицањем повреде члана 440. ЗКП и у вези са тим у образложењу захтева полемиче са исказима окривљених датим у својству сведока у предмету Прекршајног суда у Ваљеву, Одељење у Мионици V-20 Пр 8500/18 и њиховом оценом и износи сопствену анализу и оцену тих исказа и сопствено виђење чињеница које из њих произилазе, а у вези са тим оспорава и постојање намере окривљених за давање лажног исказа.

Како повреда члана 440. ЗКП, не представља законски разлог, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, поднети захтев браниоца Врховни касациони суд је оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Биљана Синановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић